

Васильовден - ромската Нова година

Kici pora isi opral i papin, kidici loves te oven amen ando Nevo bresh - колкото пера има гъската, толкова пари да има семейството през Новата година - това си пожелават всички роми на 14-и януари - Васильовден, нищо, че по нов стил празникът е на 1-ви януари.

Свети Василий Велики е избран от ромския етнос за начало на всичко ново, за кое то човек мечтае и си стреми в живота. Parni papin - бяла гъска - принасят в жертвата към светеща всички роми. Може и мисирка да бъде, но бяла. Белият цвят символизира чистите взаимоотношения между хората, а ромите мечтаят животът им да е лек и чист като перата на гъската. Лек и здравословен е сънят с възглавница, напълнена с гъши пух.

Както всеки семеен празник, така и Васильовден започва на 13-и Вечерта с Повечерница - това е традиционната Вечеря, но само за членовете на домакинството, гости не се канят. На трапезата присъстват постни ястия, пътка и баница с късмети, плодове и десерти, вино и ракия, както и традиционно пригответената гъска. Най-възрастният в домакинството извършва каденето на трапезата, отправяйки молитви към свети Василий и към Бог за здраве и благополучие на всички. В полунощ малежите се събират на групи по 10-15 човека, като с музика, песни и танци сурвакат във всяка къща до сумрината с викове по улиците: Vasiyy avela, romalen! Pherdo bashnencar, kahnencar, bakrenecar em buznencar! Te del tumen o Del but sastipe em lachipe ando Nevo bresh! (Василий живе, братя роми! Пълен с петли и кокошки, с агънца и козлена! Да Ви даде Бог много здраве и добро през Новата година!).

В ранни зори по домовете тръгват и децата-сурвакари. С украсени дрянови сурвакици те декламират празничните стихчета, а всяко събира в торбичката си подарените стоминки, орехи, бонбонки и плодове. Дори и най-бедното ромско семейство кани на трапезата си в празничния ден гости да му бъдат братя от етноса на мюзинството - българи. Дали колеги в работата или приятели, но с поканата си към тях ромите демонстрират желанието и готовността си за мирно междуетническо съществуване. Вярва се, че колкото повече са гостите на Васильовден, толкова по-добра ще е и годината. Дошли гости-роми, най-често роднини от други населени места, целуват ръка на най-възрастния, а той ги черпи с грязна ракия и ги благославя за успехи през новата година. От обяд започва и общото веселие на мегдана, където ромите пеят, танцуват и се веселят с оркестър на живо.

Петър БОРИСОВ

Един ден в страната, където живеел благоверният Банго Васили, ромите огладнели и взели да събират къпини да ядат. Явил им се Божият ангел и им казал да утолят глада си, но да не прекаляват с къпините, защото Господ ги е обявил за свещен плод. Но те, нали са си весел народ - започнали да пеят, да играят и междувременно се нацепали целите с къпините - станали на черни дяволи. Дяволът, като ги видял, самият той се уплашил. Рекъл си:

- Аз съм дявол, ама те са по-дяволи от мен.

Решил дяволът да им отмъсти и нали си го бива в изкушенията, подмамил ги да минат по един мост. Когато те тръгнали, дяволът разрушил моста и те започнали да падат в реката и да се давят. Тогава благоверният Васил решил да спаси ромите. Излязъл той срещу дявола с молитва: "Махни се, Дяволе, в името на Иисус Христос." Оттеглил се дяволът и докато се молел куцият Васил, мостът пак се затворил. Ромите успели да преминат и били спасени.

Затова и до днес ромите най-много почитат Банго Васили (Куцият Васил), Божия спасител.

Разказал Славчо ГУРОВ (63 г.) от Шумен